

BẢN TIN

Ái Hữu GĐPT Vinh Nghiêm Hải Ngoại

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 Phone (919) 272-5020; Email: KimmvNC@CS.com

Web Page: www.vinhnghiem.org

NĂM THỨ 13 - SỐ 103 * PHẬT LỊCH 2547 * NGÀY 15 THÁNG 06 NĂM 2003

ĐẦU
CÀNH
DƯƠNG
LIỄU
VƯƠNG
CAM
LỘ

MỘT
GIỌT
MUỒI
PHƯƠNG
RUỐI
CÙNG
ĐẦY

BẢN TIN

*Tờ báo hàng tháng của
Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm
Hải Ngoại & Thân Hữu*

*Phúc Trung-Huỳnh Ái Tông khai lập
Tâm Diệu -Dương thị Mỹ phụ trách*

MỤC LỤC

Quan Thế Âm Bồ Tát	Trang 1
Gia Trì Nước Tịnh	2
Thi Kệ Nhật Tụng	3
Tin Tức	4
Thông Báo	5
Thư Tín	6
Tâm Lạc Nguyễn Văn Thực	8
Dạy Đạo Phật cho Tuổi Trẻ	10
Vườn Thơ Hồng Khương	11
Thông Báo	12

GIA TRÌ NƯỚC TỊNH

Đầu cành dương liễu vương cam lộ
Một giọt mười phương rưới cung dày
Bao nhiêu trân luy tiêu tan hết
Đàn tràng thanh tịnh ở ngay đây
Nam mô Bồ Tát Thanh Lương Địa .

Trí tuệ bừng lên dóa biện tài
Đứng yên trên sóng sạch tràn ai
Cam lồ chữa lành cơn khổ bệnh
Hào quang quét sạch buổi nguy tai
Liễu biếc phát bày muôn thế giới
Sen hồng nở hé vạn lâu dài
Cúi đầu ca ngợi dâng hương thỉnh
Xin nguyện từ bi ứng hiện ngay
Nam mô Bồ Tát Quán Thế Âm

Cành dương nước tịnh
Rưới khắp tam thiên
Tánh không tám đức độ nhân thiên
Pháp giới sáng rộng thêm
Diệt mọi oan kiêng
Biển lửa nở hoa sen
Nam mô Bồ Tát Thanh Lương Địa

Cầm nhành dương liễu, rưới lên nước cam lộ. Trừ nóng bức làm mát mẻ nhân gian. Lắng tai nghe mà tìm tới với chúng sanh. Đem pháp nhiệm trừ khổ đau cho muôn loại. Tâm từ bi kiên cố. Tướng tự tại doan nghiêm. Có cầu là có ứng. Không nguyện nào không thành. Giờ đây đệ tử chúng con thành tín tịnh tâm. Trì tụng chân ngôn gia trì nước tịnh:

*Thứ nước này vuông hay tròn tùy theo đồ chứa đựng
Tháp hay cao là theo tiết theo thời
Mùa Xuân loãng mà mùa Đông đặc cứng
Gặp thuận dì mà gặp chướng ngại ngừng
Mệnh mông thay, tìm nguồn thiền khó thấy
Màu nhiệm thay, dòng chảy tối vô chung
Trong khe biếc dấu chân loài rồng chúa
Nơi đầm sâu ôm vàng sáng trắng thu
Dưới ngọn bút quan vương biến thành on mưa móc
Trên cành liễu đại sỉ trớ nên nước cam lộ thanh lương
Chỉ cần một giọt nước từ bi thôi
là mười phương đều trở nên thanh tịnh.*

Nam mô Bồ Tát Quán Thế Âm

THI KẾ NHẤT DUNG

TÊ CHÂN ĐỔI CÁCH NGỒI

Khổ thọ và lạc thọ
Như mây trôi theo gió
Hơi thở là giây neo
Thuyền về nơi bến cũ

Trong khi thiền tọa nếu chân bạn té hay đau đến mức bạn không còn nhất tâm được nữa thì bạn cứ tự nhiên tháo chân ra và ngồi lại bằng cách thay đổi vị trí của chân, chân trên thay xuống dưới, chân dưới thay lên trên; hoặc chân để vào trước bây giờ để vào sau, chân để vào sau bây giờ để vào trước. Bạn làm như thế một cách cẩn trọng, chậm rãi, luôn luôn theo dõi hơi thở và cử động của mình. Nếu cần, bạn có thể đứng dậy đi kinh hành một vòng rồi ngồi xuống trở lại.

Tại nhiều thiền viện, thiền sinh không được phép làm như thế mà phải ráng ngồi lại và chịu đựng sự đau đớn. Tôi nghĩ điều đó trái với tự nhiên. Khi thân thể ta đau té, thân thể ta muốn nói với ta rằng nó đau té, và ta phải nghe được tiếng nói của nó. Ngồi thiền là để được an lạc chứ không phải để chịu đựng một cục hình. Thay vị trí của bắp chân hoặc di kinh hành một vòng, điều đó không làm nhiễu loạn những thiền sinh khác. Bài kệ này là để cho bạn thầm đọc khi thay đổi vị trí của bắp chân.

Có ba loại cảm giác: cảm giác dễ chịu gọi là lạc thọ, cảm giác khó chịu gọi là khổ thọ, và cảm giác trung hòa, không dễ chịu cũng không khó chịu, gọi là xả thọ. Tôi thấy lối phân biệt ấy trong luận tạng không được chính xác lắm. Theo kinh nghiệm

của tôi, xả thọ, nếu được ý thức, có thể trở nên một thứ lạc thọ lành mạnh và lâu bền hơn bất cứ thứ lạc thọ nào.

Àn một miếng ngon hoặc nghe một câu khen ngợi bùi tai, ta thường có lạc thọ. Nhức một cái răng hoặc nổi giận dùng dùng, ta có khổ thọ. Những cảm giác này thường đưa đẩy và lôi kéo ta đi theo chúng như mây theo gió, như bèo theo sóng. Niềm an lạc của ta sẽ vững chãi và lâu bền hơn nếu ta tìm tới nguồn xả thọ. Một cơ thể không đau nhức, một tâm hồn không bị dằn vặt bởi lo âu và phiền não; đó là căn bản của hạnh phúc. Ngồi trong tư thế kiết già, thấy được thân tâm thanh tịnh, không bị lôi kéo theo phiền não, ta có thể đạt tới một trạng thái an lạc khá bền vững. Sự an lạc này có thể được diễn tả bằng từ ngữ *le sentiment du bien-être* của người Pháp. Ta thấy điều này: Điều kiện thiết yếu cho sự an lạc là ý thức rằng mình có an lạc.

Ta có đôi mắt có thể nhìn thấy được màu sắc của mọi loài hoa cỏ. Cảm giác của ta khi thấy những màu sắc ấy có phải là một lạc thọ hay không? Đó là tùy ở chỗ ta có ý thức về sự quý hóa của cặp mắt ta và của những màu sắc ta trông thấy hay không. Nếu không, thì cảm giác ấy là một xả thọ. Nếu có, nó là một lạc thọ mà ta có thể duy trì bao lâu cũng được, tùy theo ước muốn của ta.

Thiền tọa, như bạn đã biết, trước hết là để được thanh tịnh và an lạc. Thanh tịnh và an lạc thường đi đôi với nhau. Giây neo là phương tiện giữ cho thuyền không trôi giạt, hơi thở là phương tiện duy trì chánh niệm, duy trì sự thanh tịnh và an lạc. Hơi thở là giây neo để ta trở về với chính ta, để ta duy trì được sự tỉnh thức.

(Trích trong *Từng Bước Nở Hoa Sen* Thích Nhất Hạnh)

THIỀN TRONG MỌI PHÚT

Teno là một thiền sư vừa hạ sơn sau mươi năm khổ luyện công phu. Sư đến yết kiến thiền sư Nanin, một thiền sư nổi danh thời ấy. Vừa gặp mặt, Nanin đã hỏi:

- Lúc nay, nhà thầy bỏ chiếc dù bên phải hay bên trái dôi guốc trước khi vào thiền thất của ta ?
Teno bối rối thú nhận rằng không nhớ rõ và đành xin lỗi lại thụ giáo với sư Nanin. Một lần khác Nanin lại hỏi:
- Khi nay thầy bỏ dép trước khi vào thất, thầy đã bỏ dép ở chân nào trước ?
Teno cũng không thể trả lời được. Nhiều năm trôi qua, Nanin cũng không day dỗ gì thêm ngoài chuyện dù, dép. Cho đến một hôm tự thấy mình đã hành thiền được trong bốn oai nghi. Teno đến từ gia thầy ra đi. Nhưng lại thêm một lần rủi ro nữa. Thầy mở cửa hời

mạnh tay khiến nó vang lên một tiếng động nhỏ... điều này chứng tỏ thầy đã dụng một sức lực quá mức cần thiết. Teno lại phải ở bên thầy thêm vài năm để học cách đóng cửa... Và, sau sáu năm ở với Nanin, Teno trở thành một thiền sư lừng danh của nước Nhật.

Phụ Chú: Rốt cuộc cũng là chuyện dù với dép, tay với chân... Sao không là chuyện có chút gì là cao siêu huyền bí hết? Vậy mà Teno đã dám bỏ ra sáu năm dài để học những chuyện vặt vãnh ấy. Muốn bắt chước Teno còn khó hơn là bắt chước Tây Thi nhăn mặt nua... Hồi ơi! Những điều mà chúng ta bỏ qua và khinh thường luôn luôn là những điều cổ nhân lưu ý nhất.

Như Thủy (Hư Hư Lục I)

TIN TỨC NHÀ LAM

Một Ngày Sinh Hoạt Thiền Quán:

Ngày 26 tháng 5, 2003, Chi Vĩnh Nghiêm Nam Cali đã tổ chức khóa tu học với tiêu đề *Một Ngày Sinh Hoạt Thiền Quán*. Dưới sự hướng dẫn của Thượng tọa Thích Tịnh Từ cùng Tăng đoàn tu viện Kim Sơn (San Jose), gần một trăm anh chị em Ái Hữu Vĩnh Nghiêm và các thân hữu Phật tử đã ghi danh tham dự tu học. Trong ngày sinh hoạt này, mọi người đã được hướng dẫn cẩn kẽ về phương cách và thực hành ngồi thiền, hành thiền, thọ thực chính niệm. Phần pháp thoại, Thượng tọa Viện trưởng nói về cung cách của người Phật tử tại gia trong đời sống thường ngày, qua suy tưởng trong chánh niệm, như sự chia sẻ với người phổi ngẫu và con cái trong tu học. Nhất là sự “vừa phải”, không “quá khích”. Thượng tọa nói: “quý vị tướng tượng coi, một ông chồng lúc nào cũng thấy bà vợ của mình ngồi tụng kinh, sáng, trưa, chiều, tối giữa khuya thì chắc chắn bà vợ này không bình thường...” Khóa tu học diễn ra từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều mới kết thúc. Mọi người ra về với nụ cười tươi tắn trên môi. (Nguyễn Kim – Cali.)

G.D.P.T. Mừng Phật Đản:

Từ sáng sớm ngày 1 tháng 6 năm 2003, gần hai mươi đơn vị GĐPT khắp nơi đã tề tựu về Trung Tâm Huấn Luyện và Tu Học Thích Quảng Đức thuộc thành phố San Bernadino (nam Cali.) để dự lễ Mừng Phật Đản PL 2547. Đồng thời kỷ niệm ngày Bồ tát Thích Quảng Đức vị pháp thiêu thân và 60 năm sinh hoạt của phong trào Gia Đình Phật Tử Việt Nam. Sau các nghi thức do chư tôn đức chủ lễ, là chương trình thi đua văn nghệ và đi thăm các gian hàng triển lãm của các gia đình Phật tử, đa phần tại hải ngoại, đặc biệt tại Hoa Kỳ. Dịp này, các GĐPT đã trưng bày nhiều hình ảnh sinh hoạt nói lên sự thành tựu về mặt giáo dục thanh niên của đơn vị mình. Lễ mừng Phật Đản PL 2547 kết thúc vào lúc 6 giờ chiều cùng ngày. Ái Hữu Vĩnh Nghiêm Nam Cali, cũng đã cử một phái đoàn đại diện đến dự.

Hop Ban Tổ Chức Mừng Vu Lan và Hiệp Kỵ Vĩnh Nghiêm PL 2547:

Vào lúc 4 giờ chiều Chủ Nhật, ngày 8 tháng 6 năm 2003, Ban Tổ Chức đã họp lần thứ hai để các tiểu ban trình bày về dự án và kế hoạch thực hiện liên quan

đến phần vụ của mình. Các tiểu ban Vận Động, Nghi Lễ

Khánh Tiết, Truyền Thông, Văn Nghệ đã trình bày và được hội nghị thông qua kế hoạch. Đại cương lễ Mừng Vu Lan sẽ có phần Nghi Thức đơn giản, chúc thọ Đấng Sinh Thành, mừng thọ các anh chị Trưởng trên bảy mươi, tặng quà các Cháu và các Thành Viên Ái Hữu mới ra trường, các Trưởng xuất sắc trại A Dục – Lộc Uyển 2003. Dĩ nhiên không thể thiếu lễ hội Hoa Hồng (Bông Hồng Cài Áo Vu Lan). Dịp này, tiểu ban Truyền Thông sẽ thực hiện Kỷ Yếu Vĩnh Nghiêm 2003 phát hành rộng rãi đến khắp mọi nơi. Với Ban Tổ Chức, mối âu lo lớn nhất (dồn lên vai tiểu ban Vận Động) là tài chính. Mong sao Quý Trưởng bốn phương phát tâm ủng hộ, kẻ ít người nhiều giúp giải trừ bớt nỗi âu lo này.

Tin AHVN Miền Hoa Thịnh Đốn:

Trưởng Nguyễn Châu nguyên là Trưởng Ban Hướng Dẫn Trung Ương GĐPT Việt nam quốc nội, đã sang US tham gia đình. Trong thời gian này Trưởng Châu có ghé lại nhiều nơi, và ACE GĐPT tại Hoa Thịnh Đốn đã có dịp hàn huyên với Trưởng Nguyễn Châu tại tư gia Trưởng Thiện Thanh Đặng Đình Khiết vào lúc 6 giờ chiều ngày 17 tháng 5, 2003. Đến chào mừng Trưởng Nguyễn Châu có đầy đủ ACE AHVN vùng Hoa Thịnh Đốn như A/C Thảo Thuận, A/C Nữ Mai, A/C Đỗ Đình Kỳ, Du & Mỹ, A Hoàng Trọng Trù Hùng Tượng, Chị Thanh Minh, Chị Tố Mỹ, anh Vương Nghiêm, anh Nguyễn Văn Lâm, chị Thọ, anh Hồ Văn Phú, một vài ACE cựu huynh trưởng trước đây sinh hoạt với trưởng Nguyễn Châu ở Nha Trang như anh Văn Hưng, Trưởng Long, Trưởng Khuê, và một số ACE thân hữu khác. Dưới con mắt của phóng viên Bản Tin, Trưởng Nguyễn Châu tuy đã hơn 80 tuổi nhưng trông còn rất khoẻ, tính tình vui vẻ, tươi mát như hoa, tinh thần vững như núi, thật đúng là Trưởng nhà Lam.

Tin Việt Nam:

Trại Tuệ Tạng thứ 10 sẽ được tổ chức tại Việt nam vào tháng sáu. Có khoảng 5, 6 đơn vị GĐPT sẽ tham dự. Bản Tin xin chào mừng Trại Tuệ Tạng và xin chúc ACE toàn trại đạt nhiều thành công tốt đẹp để mái nhà Lam được ngày thêm vững chãi và tình lam mở rộng nơi nơi.

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

Chùa Vĩnh Nghiêm, 1476 S Reservoir St., Pomona CA 91766
 Liên lạc Vĩnh Nghiêm HN 13882 Pine St. #3, Westminster CA 92683
 Phone (714) 899-8167; (714) 979-2306

BTC MỪNG VU LAN & HIỆP KÝ VĨNH NGHIÊM PL.2547

4618 W. Posey Street, Santa Ana, CA 92704

=====

PL 2547, Ngày 01 tháng 6 năm 2003

Kính gửi: Quý Trưởng và Thân Hữu

Qua các buổi họp Ban Chấp Hành Ái Hữu Vĩnh Nghiêm mở rộng tháng 4 và 5/2003, đã đồng ý lễ **Mừng Vu Lan & Hiệp Ký Vĩnh Nghiêm PL 2547** được tổ chức vào hai ngày 16 và 17 tháng 8 năm 2003 (19 và 20 tháng 7, Quý Mùi) tại Orange County (Nam California – Hoa Kỳ).

Lễ Mừng Vu Lan (Ngày 16 tháng 8 - tại Little Saigon), gồm có:

- Nghi thức Bông Hồng Cài Áo

- Chúc Thọ và tặng quà các đấng sinh thành (tứ thân phụ mẫu hiện tiền)

- Mừng Thọ và tặng quà các anh chị Trưởng trên 70 tuổi

- Khen thưởng và tặng quà các cháu cùng các thành viên Tân Khoa (tốt nghiệp đại học các năm 2001, 2002, 2003).

- Khen thưởng và tặng quà các trại sinh xuất sắc các trại huấn luyện HT A Dục – Lộc Uyển PL 2546 của các tổ chức GĐPT.VN tại Hoa Kỳ.

- Văn Nghệ Mừng Vu Lan.

Lễ Hiệp Ký Vĩnh Nghiêm (ngày 17 tháng 8 - tại Tổ Đinh Vĩnh Nghiêm)

- Tưởng niệm và Cầu Siêu Độ: Đoàn viên GĐPT quá vãng, Hương linh người phổi ngẫu (vợ hay chồng) và tứ thân phụ mẫu (của thành viên, thân hữu Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại).

Để có đầy đủ các thông tin, xin Quý Trưởng thành viên và thân hữu sớm gửi về Ban Tổ Chức các chi tiết của bản thân cùng thân nhân, để kịp chuẩn bị cho buổi lễ cũng như thực hiện Ký Yếu. Hạn chót là ngày 15 tháng 7 năm 2003.

TM Ban Tổ Chức
 Trưởng Ban

TÂM HÒA

THU TÍN

Kính chào Trưởng Nghi Yên:

Xin tin để Trưởng rõ là em đã nhận được bài viết về những đóng góp cao quý của Trưởng Tâm Lạc Nguyễn Văn Thực trong giai đoạn hình thành của GĐ Giác Minh do Trưởng viết. Bài viết có đánh dấu hẳn hòi và chứa đựng rất nhiều dữ kiện quý báu để người đọc có được một cái nhìn tổng thể sát với sự xây dựng và phát triển của GĐPT Giác Minh nói riêng và các đơn vị họ Giác về sau này của Miền Vinh Nghiêm nói chung. Những câu hỏi của Trưởng để Trưởng Tâm Lạc sẽ giúp soi sáng trong thời gian sắp tới đây cũng là những nỗi ưu tư của cá nhân em (cũng có thể là của nhiều ACE khác nữa).

Nói chung, bài của Trưởng Nghi Yên xúc tích, cảm động, và có nhiều luồng dữ kiện rất hữu ích. Nỗ lực của Trưởng thật vỗ cùng quý báu và mang nhiều ý nghĩa.. không chỉ cho những người hôm nay mà còn lợi lạc cho những người 'Ke Vang Khai Lai' nữa. Xin cảm ơn Trưởng rất nhiều. Kính chúc Trưởng và toàn gia luôn luôn được Tam Bảo gia hộ. TT ĐĐK. June 9,03

Anh Nghi Yên thân mến, Năm nay anh đã 2 Bảy rồi nên đâu óc đã lú lẫn rất nhiều.. trước cũng đã quên mà sau cũng quên hết rồi :-(:-(:-() Đọc bài viết của Nghi Yên, anh quả thật không biết tác giả đã viết về một anh nào có tên là 'Thực', nên anh vẫn thắc mắc. Bài viết có những đoạn viết mà chắc bản thân anh Thực nào đó (Tâm Lạc Nguyễn Văn Thực) cũng khó mà nhớ được. Nhưng dù sao thì tác giả vẫn có quyền nói và viết theo cảm nghĩ và nhận định của mình. Hơn nữa tác giả cũng không dại gì hoài công bô thi giờ mà ngồi đánh máy 3 trang giấy như thế này, lại gửi đến các địa chỉ email của ACE áo lam. Anh xin thay mặt cho anh Tâm Lạc nào đó để gửi lời cảm ơn của một Huynh Trưởng Ao Lam đến một Người Em Áo Lam đã thường thức câu :'Chỉ có sự thay đổi là không bao giờ thay đổi'. Nếu Nghi Yên đã biết nhiều về anh Tâm Lạc tại sao còn yêu cầu anh ấy viết lại hồi ký nhỉ? Như anh được biết thì anh Tâm Lạc nào đó (*con người nghiêm túc ấy*) chưa và không bao giờ viết hồi ký cả. Nghi Yên còn nhớ chăng, khi các Cô dem các tập Lưu Bút của mình và xin anh Tâm Lạc nào đó viết vài hàng, ngay cả xin chữ ký, thì anh Tâm Lạc đã trả lời như thế nào không? Cũng như mỗi khi các em 'Cám Ơn' anh Tâm Lạc thì anh ấy đã trả lời như thế nào không? Chắc em cũng đã quên như anh Tâm Lạc rồi vậy. ha..ha..!! Anh cũng cố gắng đọc đi đọc lại 'Bài Viết' của Nghi Yên để cố gắng hồi phục trí nhớ của mình, nhưng quả thật đã quên hết rồi, vì .. qua thời gian, trí nhớ của mỗi người cũng có thể quên lãng đi, thì đó cũng là một điều .. không bao giờ thay đổi, có phải không? Có một chi tiết về hàng 3/2 nhìn sang trường đua Phú Thọ, đã làm cho anh Tâm Lạc nào đó, cảm nhận, dường như .. có một tia lửa bùng sáng của một que diêm bật cháy lóe lên vậy. Mô Phật! Anh viết

cho Nghi Yên để gọi là đáp lại thiện chí và cam ước của Nghi Yên đã dành cho anh Tâm Lạc nǎo đó. Mến chào Tinh Tân.

Nghi Yên và Tâm Diệu mến, Message của anh đã gửi Nghi Yên là cho người có tên Nghi Yên mà thôi, chứ đâu phải để gửi cho mọi người đều xem. Nhưng anh cũng đã phải nghĩ lại, một khi đã .. tặng ai một vật gì thì vật đó đã thuộc quyền người nhận, anh đâu có quyền lấy lại, phải không? Nếu hai em thấy private message kia có thể làm cho một số ít ACE cười được một phút thì xin cứ tùy tiện. Mô Phật!! Chúc anh em nhàn nhau mà cười để được nửa giây vui vê và hỷ lạc trọn ngày. Mến chào Tinh Tân. Tâm Lạc.

Anh Tâm Lạc ơi, em chỉ thay đổi địa chỉ đến mà thôi, thay vì gửi một người em Áo Lam Nghi Yên thì thành gửi nhiều người Em Áo Lam qua Bản Tin thôi mà, vì theo lời dạy của anh "Chỉ có sự thay đổi là không bao giờ thay đổi" :-) xin anh hoan hỷ cho. (Tâm Diệu)

Kimmy ơi! Lâu rồi chị em mình không liên lạc. Em có khỏe không? Chị thấy em kêu gọi đóng góp bài vở cho Bản Tin. Hôm trước có dịp đi San Jose, chị có gặp anh chị Vui, anh chị Thống, chị Nhụng, chị Lê, vợ chồng anh Liên.. về chị có viết một bài nhưng chưa có dịp gửi cho em khi nào rảnh chị sẽ gửi cho em. Hôm nay thì chị nhận được Hai Tin vui thật là vui nên chị nhờ em cho vào Bản Tin để mọi người cùng chung vui:

Chúc mừng Huynh Trưởng Tinh Phúc có cháu ngoại đầu lòng, và 2) Mừng cho hai cháu song sinh của Tinh Phúc, một cháu đoạt giải nhất học giỏi Cấp Quận về Lý, và một cháu đoạt giải nhất học giỏi Cấp Quận về Anh ngữ. Hiện đang nộp đơn thi giải học giỏi Cấp Thành Phố. Chúc mừng Hai Cháu thành công và chúc Tinh Phúc Phật Sự viên thông trong chức vụ mới Phó Ban Ngành Nữ.

Có một tin không vui, cách nay mấy tuần anh Nguyễn Quang Vui vào nhà thương nằm hết mấy ngày vì đập trúng cái tăm xà rắng, chậm chút nữa là phải đi cưa mất bàn chân. Em sắp xếp lại dùm chị nghe Kimmy. Chị Hồng Loan.

Em xin cảm ơn BCH AHVN, các Anh Chị: Tuệ Linh, Vũ Ngọc Khuê, Diệu Thu, Mộng Hương, Ngô Mạnh Thu, Đặng Đình Khiết, và nhiều ACE đã gửi lời chúc mừng đến gia đình em và Trưởng Phạm Minh Tâm nhân dịp cháu Minh Thư, con gái em, tốt nghiệp Master ở trường Princeton về International Law trong tháng 6, 2003.

Tâm Diệu. Dương Thị Mỹ.

Kể Cho Nhau Nghe

Bản Tin : Kể cho nhau nghe những kỷ niệm một thời sinh hoạt dưới mái Nhà Lam là nhu cầu tình cảm của mỗi chúng ta. Ngoài ra, qua từng câu chuyện kể lại, mọi người cũng có thể rút ra được những chi tiết cần thiết, bối túc cho bản trường ca còn nhiều cung bậc thiếu sót, nhiều khúc đoạn lõi nhịp. Bản Tin 102 đã phổ biến “Qua 50 Năm...Tóc Đã Bạc Màu” của trưởng Tâm Trí Nguyễn Quang Vui. Trong số này, xin được giới thiệu “Tâm Lạc Nguyễn Văn Thực Người Huynh Trưởng Án Tượng Của Tôi”, hồi ức của Phúc Ân Nguyễn Huy Nghiễn. Trong các số tới sẽ là các anh chị Trưởng khác sẽ tiếp tục **Kể Cho Nhau Nghe** về một thời kỷ niệm ...

TÂM LẠC NGUYỄN VĂN THỰC, NGƯỜI HUYNH TRƯỞNG ÁN TƯỢNG CỦA TÔI Hồi ức của Phúc Ân

Tuổi thanh niên mươi chín dỏi mươi đây kiêu ngạo, lại đang tự túc mưu sinh bằng nghề gia sư với chức danh ‘cậu giáo’, tôi vào Gia Đình Phật Tử Giác Minh với niềm kiêu hãnh đó, nhưng, ngay khi gặp Trưởng Tâm Lạc Nguyễn Văn Thực, Liên Đoàn Trưởng, liền có ngay sự nể phục, một người mà ngay từ cái nhìn đầu tiên đã có ấn tượng là một nhà trí thức với đôi kính trắng, tướng cao gầy, dung tác phong là một nhà giáo với những kỷ niệm ... Khi gia đình vào chánh điện làm Lễ Phật thì Anh đứng ngoài cửa chờ các em tới trễ ... Bây giờ năm 2003, Trưởng Bùi Thọ Thi hay chờ tôi đi dự các buổi tang hôn quan tế của Anh Chị Em áo Lam, thường cười kể lại giai thoại :

Dầu những năm phục hoạt 1988, khi gặp Anh Thực, tờ chào, anh nói ta thấy mi quen quen, -Dạ, em nhớ anh, chứ anh không nhớ em đâu, em ở đoàn La Hầu La Giác Minh, thường hay đi họp trễ cứ bị anh bắt quỳ nhang hoài. Anh cười

Chờ các em tới trễ ... rồi sau khi chào cờ, Anh Thực nói câu chuyện dưới cờ : *Muốn xây ngôi nhà cao ba, bốn tầng lâu, thì trước hết phải xây tầng trệt thật vững chắc đỡ, tầng dưới chưa xây mà đã*

dòi có lầu một, lầu hai thì không bao giờ có, và tầng dưới đó là sự di hợp đúng giờ giấc, giờ nào việc này, mình di trễ bị phạt quỳ nhang, trong khi các bạn di đúng giờ đang được học Phật Pháp, tuần này mất bài Phật Pháp, tuần sau mất bài Phật Pháp, thì làm sao học lên cao được, cũng như xây nhà cao, tầng một tầng hai được ...

Câu chuyện ‘dưới cờ’ đó theo tôi cho tới giờ ...

CHỈ CÓ SỰ ĐỔI THAY LÀ KHÔNG BAO GIỜ THAY ĐỔI

Vào đoàn La Hầu La chưa được bao lâu thì được dự một kỳ trại toàn Gia Đình tại một ngôi chùa ở Thủ Đức, có trò chơi lớn, nhận truyền tin, theo dấu đường, qua các trạm cứu thương, gút dây, tới trạm Phật Pháp, Đội Sen Vàng của tôi lại tới sau một Chứng của Thiếu nữ, nên nghe rõ câu hỏi của Trưởng Trạm, Nhạc Sĩ Ngọc Kỳ, Huynh Trưởng bên Gia Đình Chánh Đạo, được mời tham dự Ban Quản Trại, đứng Trạm hỏi :

- Hãy cho biết có cái gì không hề thay đổi ?

Chứng Thiếu Nữ trả lời là Đạo Pháp.

Trạm Trưởng cho đứng qua một bên để suy nghĩ, và cho phép Đội của chúng tôi tới trình diện, rồi cũng hỏi câu hỏi đó, chúng tôi cũng trả lời tương tự, rồi tất cả cùng nhau tranh luận sôi nổi rất lâu với đủ mọi lý lẽ ... nhưng cuối cùng câu trả lời nằm trong cuốn Thủ Hòa Diệu sống của Anh Võ Đình Cường là “*Chỉ có sự đổi thay là không bao giờ thay đổi*”.

Tâm phục, khẩu phục, chúng tôi hoan hỷ về lều của mình, trên đường đi vẫn không ngớt bàn tán câu triết lý mênh thuẫn, đơn giản đến thế mà không ai nghĩ ra, đạo giáo mỗi thời mỗi khác, thay đổi theo không gian, thời gian, mà thời gian không thay đổi thì không còn là thời gian nữa, thời gian là sự đổi thay không bao giờ thay đổi.

Ý niệm này theo tôi suốt cả cuộc đời, nhưng, cũng vì đó tôi lại buồn, vì nhiều người tự nhận là đàn em của Anh Cường mà không nắm được ý trên, cứ nói là truyền thống của Gia Đình Phật Tử là thế này, không phải thế kia, ai thay đổi là mất gốc, đổi mới là dị, kỳ, hơm, dởm

ANH THỰC LÀ CHỨNG NHÂN CỦA SỰ KIỆN

Thực vậy, sau khi rời chức vụ Liên Đoàn Trưởng Gia Đình Phật Tử Giác Minh, anh Thục về giữ các trách vụ cao trong Ban Hướng Dẫn Đô Thành Sài Gòn, rồi lên Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam suốt từ năm 1960 tới 1975, mười lăm năm ấy, anh Thục đã là chứng nhân của biết bao Sự Kiện trong Gia Đình Phật Tử, như trong bài tham luận “Anh và Trưởng” đã đăng trong Bản Tin trước đây, anh Thục rất có uy tín vì Anh làm việc rất nguyên tắc.

Và cho tới giờ phút này, chúng ta có thể kỳ vọng ở Anh một phần lớn, nếu anh chịu viết lại hồi ký, hoặc từng phần, từng sự việc, đúng với những gì là sự thực của thời gian, mà không sợ một thế lực nào ở đằng sau lưng làm áp lực cả.

Tỷ dụ, cho đến giờ phút này, tôi và chắc nhiều người vẫn thắc mắc là khi Anh làm Ủy Viên Nội Vụ Ban Hướng Dẫn Trung Ương, thì anh Thục có biết tại sao các Thủ Huynh Trưởng của Anh Chị Em Miền Vĩnh Nghiêm gửi về Trung Ương, thay vì được ký duyệt và trả về cho đơn vị,

nếu các Miền khác, thì ngược lại các thẻ ấy cứ nằm nguyên, không được ký duyệt, sau nhiều năm chờ đợi, đành phải xin lấy lại, không có một lời giải thích, và đó là lý do các Trưởng lớn như Trưởng Phan Cảnh Tuân, Nguyễn Hữu Huỳnh trong những năm đầu phục hoạt (1990) cứ thắc mắc là Anh Chị Em Vĩnh Nghiêm không chịu deo cấp bậc, ai cũng chỉ có *Tâm* không thôi, từ Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi, tới Tâm Trí Nguyễn Quang Vui, Tâm Hòa Ngô Mạnh Thu ...

TÔI LÀ AI ?

LÀM SAO ANH THỰC NHỎ !

Như đã trình bày ở nhiều bài khác, Anh Thục làm Liên Đoàn Trưởng Giác Minh một thời gian ngắn, nên tựi tôi biết anh, còn Anh làm sao mà nhớ nổi cả trăm đoàn sinh của Gia Đình lúc đó, như trưởng hợp Trưởng Bùi Thọ Thi kể trên. Còn tôi, năm 1985 tôi may các loại túi xách của Học Sinh, của người lớn bằng các loại vải ‘bố nhà binh’ và thuê cửa hàng đường 3/2 nhìn sang trường đua Phú Thọ để bán cùng với dép ‘râu’ mà mưu sinh. Có bữa Anh Thục ghé vào sửa fermeture của cái cặp, xe đạp

của Ông Giáo Thục là loại đặc biệt, có khóa ở giòi xe đằng trước, kể rõ chi tiết này để thấy tính cẩn thận của Anh bao năm vẫn vậy. Tôi gọi tên Anh :- Anh Thục ! và kêu bằng ông Thầy, anh ngạc nhiên hỏi, tôi cũng kể chuyện tôi ở Giác Minh, từ đó có việc, anh lại ghé vô sửa chữa khóa hay gì đó, trong khi tôi làm việc thì anh kể chuyện con anh vượt biên, khi ở đảo đã được các sự giúp đỡ bất ngờ của nhiều người khi biết được là con của anh Thục Gia Đình Phật Tử ... cho tới khi biết tin anh Thục qua Úc thăm con ... và mới đây được tin Anh đã đủ điều kiện cư trú tại Úc. Khi Trưởng Huynh Nhuận Pháp qua Úc cũng có nói chuyện điện thoại với Anh Thục.

Thưa Trưởng Tâm Lạc, cho phép em kể đôi kỷ niệm gần nhất với Trưởng, để Trưởng có thể hình dung được em là ai ? Và cho phép em được kỳ vọng ở những bài viết của Trưởng, sẽ soi sáng những sự việc đẹp đẽ của Gia Đình Phật Tử mấy chục năm qua, tránh những sự ngộ nhận vô tình của sự thiếu thông tin chính xác.

Kính.

Phúc An 27/4/2003

Thân gửi Quý Anh Chị
Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm và GĐPT Giác Minh.

Thật xúc động khi được chị Tâm gửi cho CD và tập báo Tưởng Niệm Chị Diệu Hưng Nguyễn thị Cảnh, chị của chúng tôi.

Những hình ảnh của chị Cảnh trong thời gian sinh hoạt chúng tôi không có, vì vậy chúng tôi rất quý trọng Tập San Tưởng Niệm nói lên tình thương Quý Anh Chị đã dành cho Chị chúng tôi. Một lần nữa xin nhờ chị Tâm chuyển lời này đến toàn thể các Anh Chị để tỏ lòng biết ơn của chúng tôi.

Kính,
Nga- Em chị Cảnh

Giáo Dục Dao Phật Cho Tuổi Trẻ

TT Thích Tuệ Sỹ

Phật giáo Việt nam đang chứng kiến những xáo trộn và khủng hoảng chưa từng có trong lịch sử. Các mô hình tổ chức, những lễ tiết sinh hoạt, từ ma chay, cưới hỏi các thứ, được cố gắng rập khuôn theo mô hình phương Tây một cách vội vã đã làm xói mòn phần nào truyền thống tâm linh của dân tộc. Thêm vào đó, dưới tác động của xã hội tiêu thụ, và sức ép của quyền lực chính trị làm nảy sinh những tâm trạng bệnh hoạn do bởi quan điểm thế quyền và giáo quyền thiếu nền tảng giáo lý. Tình trạng đó tất nhiên đã có những tác động tiêu cực lên đường hướng giáo dục thanh niên Phật tử Việt nam.

Ngày nay, nói đến tuổi trẻ Việt nam, có lẽ nên tượng hình như hai đường thẳng mà điểm hội tụ là một điểm trong xã hội tiêu thụ. Đó là hai bộ phận tuổi trẻ trong nước và ngoài nước. Tuy tất cả cùng được giáo dục theo mô hình giáo dục phương Tây, nhưng do khác biệt định chế xã hội dựa trên quyền lực chính trị chứ không phải do xu hướng phát triển tự nhiên. Đó là sự khác biệt giả tạo như vũng sinh, không biết đâu là chỗ chắc thật để bám vào mà thoát thân. Tuổi trẻ Việt nam đang bị bật rẽ, do đó có nguy cơ mất hướng, hay thực sự đã mất hướng. Tuổi trẻ của đạo Phật Việt nam cũng không ngoại lệ, và không dễ dàng vượt qua tình trạng mất hướng này. Ở đây tôi nói mất hướng là nhìn từ điểm đứng dân tộc. Tuổi trẻ ở nước ngoài chỉ cần quên, hay tạm thời quên, nguồn gốc Việt nam của mình, thì hướng đi cho nhân cách được xác định ngay từ khi vừa bước chân vào cổng Đại học. Nói cách khác, tuổi trẻ Việt nam hải ngoại không phải hoàn toàn bị bật rẽ, nhưng ở trong tình trạng di thực. Quýt phương Nam đem trồng trên đất phương Bắc, có thể ngọt hơn, có thể chua hơn, và cũng có thể èo uột vì không hợp phong thổ. Tuổi trẻ trong nước là thân cây còn dính chặt với gốc rễ trên bản địa. Nhưng để sinh tồn, và muôn phát triển nhanh chóng, bị sức hút của sự thăng tiến tác động từ bên ngoài, nên có nguy cơ bật rẽ.

Đại bộ phận tuổi trẻ Việt nam ngày nay biết rất ít về quá khứ ông cha mình, đã yêu nhau như thế

nào, đã suy nghĩ như thế nào để bắt kịp những giá trị tâm linh phổ quát của nhân loại.

Tuổi trẻ của đạo Phật Việt nam tuy có thể được tin tưởng là còn cố bám chặt lấy gốc rễ truyền thống để vươn lên, nhưng do sự thiếu trách nhiệm hoặc thiếu nhận thức về hướng đi của thời đại của những người đang đứng trên cương vị giáo dục vô tình chẳng khác nào bác sỹ không còn biết liệu pháp nào hay hơn là cho uống thuốc ngủ để người bình quen đi những nhức nhối của thời đại mà tuổi trẻ cần phải biết để chọn hướng đi tương lai cho đời mình. Mặt khác, do sức ép chính trị mà tuổi trẻ cần phải được tập hợp thành lực lượng tiền phong và hậu bị để bảo vệ chế độ, do đó việc giảng giải đạo Phật cho tuổi trẻ không được phép vượt qua các cổng chùa. Bên trong cổng chùa, tuổi trẻ chỉ được giảng dạy những ý nghĩa vô thường hay vô ngã không như là quy luật vận động để tồn tại, phát triển và huỷ diệt của thiên nhiên và xã hội, mà như là một bức tranh toàn xám của cuộc đời được tô trát bởi những người mà tuổi đời đã mệt mỏi với những thành công và thất bại đã làm thui chột ý chí.

Trong một xã hội mà các giá trị tâm linh truyền thống đang bị băng hoại, một số thanh niên tắc quái tại các đô thị lớn dựa vào quyền lực chính trị của cha chú, hay tiền của bất chính của bố mẹ; một số khác miệt mài học chỉ để làm thuê, làm những người nô lệ kiểu mới trung thành với những ông chủ giàu sụ. Một số khác, cam chịu thân phận nghèo đói, thất học, cam chịu tất cả nhục nhã của một dân tộc nghèo nàn lạc hậu. Trong tình trạng đó, sự hiện diện của các đoàn sinh GDPT, những đơn vị tập hợp các thanh niên biết tìm lối sống cho bản thân, thật sự là một thách thức xã hội, mà quyền lực chính trị cảm thấy như một đe doạ nếu không vận dụng được để phục vụ cho tham vọng đen tối, mà vì tham vọng ấy có khi sẵn sàng mồi quốc cầu vinh. Như thế thì, tất nhiên là ảo tưởng khi nói rằng, chúng ta chỉ tập họp tuổi trẻ để dạy đạo, không cần biết cái gì khác nữa. Nói thế chẳng khác nào lùa những nai con vào một chỗ để cho cọp dữ dễ dàng thao túng.

Tất nhiên, đất nước cần tuổi trẻ để xây dựng. Đạo pháp cũng cần tuổi trẻ để thể hiện bản hoài tiếp vật lợi sinh của mình. Theo bản hoài đó, giáo dục đạo Phật cho tuổi trẻ không chỉ có mục đích chiêu dụ họ vào trong bốn vách tường nhà chùa để cách ly những phòng trà, hộp đêm, những môi trường cảm dỗ, sa đọa. Tuy nhiên, cơ bản giáo dục đạo Phật vẫn phải là rèn luyện đạo đức, phát triển độ nhận thức tâm linh.

Trước hết, hãy nói về rèn luyện đạo đức. Ở đây hoàn toàn không có vấn đề nhòi nhét những tín điều đức lý. Nghĩa là, không nói với tuổi trẻ không được làm điều này, không được làm điều kia. Tuổi trẻ có thể làm bất cứ điều gì mà họ tự thấy thích ứng với thời đại. Những không để cho tuổi trẻ bị lôi cuốn bởi những yếu tố độc hại của thời đại, không bị lệch hướng nhận thức bởi các phong trào thời thượng, do đó cần thiết lập một không gian an toàn, và di động. Không gian an toàn đó là bồ đề tâm. Tính di động, đó là vô trụ xứ của Bồ tát. Chúng ta cần nói thêm hai điểm này.

Lớn lên tại các đô thị phồn vinh, rồi bước vào xã hội với học vị cao, mức sống ổn định, một bộ phận tuổi trẻ ít khi trực tiếp sống với những đau khổ của các bạn trẻ khác ở những vùng đất tối tăm xa lánh. Thiếu đồng cảm về những khổ đau của đồng loại, do đó cũng thiếu luôn cả nhận thức về thực chất của sự sống, không thể hiểu hết tất cả ý nghĩa thiết cốt của khát vọng sinh tồn. Cho nên, đưa đạo Phật đến với tuổi trẻ, phải có nghĩa là đưa tuổi trẻ đến giáp mặt với thực tế của sinh tồn. Đó là làm phát khởi bồ đề tâm nơi tuổi trẻ: Nơi nào hiểm nạn, tôi nguyện sẽ là cầu đó. Nơi nào tối tăm, tôi nguyện là ngọn đuốc sáng. Đây có thể là ước nguyện xa vời, thậm chí sáo rỗng đối với một số người. Nhưng đó chính là mảnh đất kim cang để trên đó tuổi trẻ tự vạch hướng đi cho mình, tự quy định những giá trị sống thực cho chính đời mình. Về tính di động, đó là tính mở rộng, không tự câu thúc vào trong một không gian xã hội chật hẹp, để có thể có tầm nhìn xa hơn, vượt ngoài thành kiến và truyền thống khép kín của xã hội mình đang sống. Nói cụ thể hơn, tuổi trẻ được giáo dục để luôn luôn ở trong tư thế sẵn sàng lén đường. Đến bất cứ nơi nào trên trái đất này, nơi mà đau khổ được sống

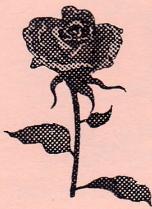
thực hơn, hạnh phúc được trắc nghiệm chân thực hơn. Trong một ý nghĩa khác, tính di động như vậy đồng nghĩa với tính phiêu lưu. Từ khi sống tại những đô thị được xem là ổn định, nhân loại đã dập tắt di tính phiêu lưu nơi tuổi trẻ, nhưng khơi dậy tính du lịch nơi người lớn đi tìm những lạc thú mới để thay đổi khẩu vị thường nhật.

Tinh thần vô trụ xứ tất nhiên có nhiều điểm khác biệt. Vô trụ xứ nói, Không trụ Sinh tử, không trụ Niết bàn. Đó là tinh thần khai phóng, không bị buộc chặt vào bất cứ giá trị truyền thống nào. Tuổi trẻ cần được học hỏi để sống với tinh thần khai phóng và bao dung, để tự minh định giá chuẩn xác giá trị các nền văn minh nhân loại, tự mình chọn hướng đi thích hợp trong dòng phát triển hài hòa của tất cả các nền văn minh nhân loại, tuy khác biệt tín ngưỡng, khác biệt tập quán tư duy, khác biệt cả phong thái sinh hoạt thường nhật.

Về sự phát triển trình độ nhận thức tâm linh nơi tuổi trẻ, ở đây chúng ta nói đến sự học tập thông qua Kinh điển truyền thống. Tam tạng Thánh điển là kho tàng kiến thức bao la. Dựa trên những lời dạy căn bản của đức Phật về giá trị của sự sống, bản chất của đau khổ và hạnh phúc, trên đó nhiều quy luật về thiên nhiên, về xã hội, về tâm lý, ngôn ngữ, của con người lần lượt được phát hiện qua nhiều thời đại trong nhiều khu vực địa lý có truyền thống lịch sử khác nhau.

Tuy nhiên, chúng ta cũng biết rằng, trong toàn bộ lịch sử các nền văn minh nhân loại, đang tồn tại hay đã biến mất, không một học thuyết nào mà không từng bị nhận thức của người đời sau vượt qua. Có học thuyết bị vượt qua và bị đào thải luôn. Có học thuyết bị vượt qua, rồi được phục hoạt. Nhưng có rất ít học thuyết được phục hoạt mà bản chất không bị biến dạng. Biến dạng cho đến mức nếu so sánh với quá khứ, nó như là quái thai. Giáo lý của Phật khẳng định quy luật vô thường, nên vấn đề là khế lý và khế cõi, chứ không phải là vấn đề bị hay không bị vượt và đào thải.

(Xem tiếp trang 12)

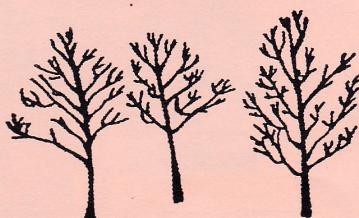
Vườn Thơ

Trần Thị Hồng Khương

MẸ QUAN ÂM

Mẹ ngự trên cao giữa biển trời
Gió ngàn êm dịu tỏa noi noi
Nét nhìn nhân ái hòa uy lực
Mỗi điểm hoa tươi thoảng nụ cười
Đường liễu một nhành vi diệu pháp
Cam lồ muôn giọt cứu tinh đời
Tháng năm đầu dãi sương mưa nắng
Đại nguyện tâm từ bể khổ với

Cảm ứng tại chùa Quan Âm Phật Đài
Vũng Tàu 1988

Ngõ Quê

Có vị nâu sòng viếng ngõ quê
Trời xanh gió dịu nắng trưa hè
Người thông triết Phật ưng dung nói
Tôi lắng tâm phàm châm chú nghe
Đạo lý mươn thu, nguồn rộng thảm
Cõi đời một kiếp tiếng khen chê
Nỗi lòng cô lữ miền thôn dã
Vun bón rau cà láng bụi mè

Viếng Chùa Hương

Vào buổi vui Xuân viếng cảnh chùa
Xe hơi rời lại chuyến đò đưa
Êm êm thuyền mỏng chèo khua nước
Sừng sững non cao đá dựng bờ
Sương mõng che rêu nhả ảnh động
Hương thơm nương gió quyện dòng tờ
Cười vui mây nước sang ngày hội
Ngõ tối đào nguyên thỏa ý chờ

Qua ngàn bậc đá những cheo leo
Đường thảm non cao vẫn quyết chèo
Tiếng mõ chùa Hương khuya động vắng
Lời kinh Phật từ dốc lòng theo
Sương mờ ủ lạnh nâng hồn sớm
Cánh đẹp gây mơ kết vận chiều
Khách lạc bồng lai ngơ ngắn tiếc
Ngày vui mau tự gió đưa véo

Thăng Long 1999.

ĐÓNG GÓP CHO BẢN TIN

Bản Tin chắp thành cảm ta sự đóng góp bài viết,
ý kiến, tài chánh, và khích lệ tinh thần của
Quý Anh Chị AHVN và thân hữu
Nhờ sự ủng hộ này, Bản Tin vẫn tiếp tục đến tay
quý Anh Chị hàng tháng với 12 trang.

Xin thành thật cảm ơn sự đóng góp nhiệt tình
của Quý Anh Chị
Trân Trọng, Bản Tin

CÁC TRƯỞNG ĐÓNG GÓP

(nhận được đến ngày 15-06-2003)

NIÊN LIỄM:

Tr.NGUYỄN THÔNG Nguyễn Đình Thống	\$40.00
Tr. DIỆU MINH Phạm Kim Chi	\$40.00
(còn tiếp)	

ỦNG HỘ BẢN TIN:

Tr. NGUYỄN THÔNG & DIỆU MINH	\$20.00
Tr. THIỆN ĐÁNG Nguyễn Văn Lâm	\$50.00
Tr. TÂM HẠNH Trần Văn Tiêm	\$20.00
Tr. NGUYỄN LUÔNG CƠ	\$20.00
(còn tiếp)	

OANH VŨ BẢO TRỌC CÔ NHI – Quỹ Từ Bi:

Hưởng ứng lời Thầy (đã đăng trong Bản Tin tháng 01/2003), Ái Hữu Vĩnh Nghiêm kêu gọi Quý Trưởng thành viên và thân hữu, tự thân cũng như vận động con em trong gia đình tham gia đóng góp Quỹ Từ Bi (chương trình \$5.00 một tháng cho các em cô nhi).

Quý Trưởng Vũ Thị TÂM,
Vũ Thị HÀ,
Vũ Phương ĐÔNG \$70.00
(còn tiếp)

Giáo Dục Đạo Phật Cho Tuổi Trẻ

(tiếp trang 10)

Thích Tuệ Sỹ

Tuổi trẻ học Phật không có mục đích trở thành nhà nghiên cứu Phật học, mà học Phật là tự thực tập khả năng tư duy bén nhạy, linh hoạt, để có thể nhìn thẳng vào vào bản chất sự sống. Chú nén, sự học Phật pháp không hề cản trở sự học thế gian pháp; kiến thức Phật học không xung đột với kiến thức thế tục.

Duy chỉ có điều khác biệt, là học Phật khởi đi từ thực trạng đau khổ của nhân sinh để nhận thức đâu là hạnh phúc chân thật. Bi và Trí là đôi cánh chắc thật sẽ nâng đỡ tuổi trẻ bay liêng vào suốt không gian vô tận của đời sống.

BẢN TIN

Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm
4618 W. Posey Street
Santa Ana, CA 92704

Phúc Trung HUỲNH ÁI TÔNG
5913 Colebrooke Lane
Louisville, KY 40219

Địa Chỉ Mới

Trưởng Hồ Văn Phú
10138 Orland Stone Drive
Bristow, VA 20136
lscl@hotmail.com

Trưởng Nguyễn Phượng
Hoàng Trọng Cang
257 S. Barnes Dr. # 1166
Garland, TX 75042
Cang_Hoang@yahoo.com